

UZASADNIENIE

Powód P. B. wniósł w dniu 31 maja 2021 r. (data stempla operatora pocztowego) do Sądu Rejonowego w Ciechanowie pozew przeciwko (...) S.A. w S., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 2859,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Na kwotę dochodzoną pozvem składa się należność z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany (...) S.A. w S. wnosil o oddalenie powództwa. Wnosil ponadto o zasądzenie na swoją rzecz od powoda P. B. zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 lipca 2019 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki A. (...) nr rej. (...) stanowiący własność W. O.. Wszelkich czynności związanych ze zgłoszeniem szkody oraz najmem pojazdu zastępczego dokonywał z jej upoważnienia jej syn R. O. (bezsporne).

Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej dla posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego pojazdu w (...) Spółka Akcyjna w S. (bezsporne).

Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi dopiero w dniu 29 lipca 2019 r. gdyż kolizja miała miejsce w piątek i zgłoszenie szkody telefonicznie lub internetowo nie było możliwe, gdyż infolinia dedykowana dla zgłoszenia szkody była nieaktywna. Zgłoszenie internetowe również nie było możliwe, gdyż R. O. posiadał nieprawidłowy numer polisy ubezpieczeniowej. R. O. potrzebował samochodu zastępczego już następnego dnia, gdyż miał zaplanowany wyjazd na weekend z rodziną. Z uwagi, iż P. B. prowadzący działalność gospodarczą w zakresie najmu pojazdów zastępczych, świadczy usługi również w weekendy, R. O. w dniu 26 lipca 2019 r. zawarł z firmą (...) umowę najmu zastępczego. Przedmiotem najmu był pojazd zastępczy marki T. (...) nr rej. (...). Ubezpieczyciel złożył poszkodowanej W. O. ofertę najmu pojazdu zastępczego w dniu 29 lipca 2019 r., z której działający w jej imieniu R. O. nie skorzystał, gdyż proponowany samochód był trzydrzwiowy (upoważnienie k. 13, umowa najmu pojazdu zastępczego k. 15, oświadczenie k. 16, korespondencja e-mail k. 70 – 71, 90, 105, 106, zeznania świadka R. O. k. 129 – 130).

W dniu 1 sierpnia 2019 r. działający w imieniu poszkodowanej R. O. zawarł z zakładem ubezpieczeń sprawcy szkody ugodę na mocy której, W. O. otrzymała odszkodowanie z tytułu szkody w pojeździe w wysokości 11500,00 zł. Szkoda została uznana za szkodę całkowitą (bezsporne).

R. O. w okresie od dnia 26 lipca 2019 r. do dnia 12 sierpnia 2019 r. (17 dni) korzystał z pojazdu zastępczego marki T. (...) nr rej. (...) na podstawie umowy najmu zawartej z P. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą NO.1 P. B. w W.. Cena najmu wynosiła 260,00 zł netto za dobę tj. łącznie za 17 dni – 5436,60 zł brutto przy uwzględnieniu rabatu za okres najmu powyżej 7 dni. R. O. ofertę firmy (...) otrzymał od kierowcy lawety (umowa najmu pojazdu zastępczego k. 15, oświadczenie poszkodowanego o sposobie korzystania z pojazdu zastępczego k. 16, faktura k. 18, zeznania świadka R. O. k. 129 -130).

W dniu 26 lipca 2019 r., pomiędzy R. O. działającym z upoważnienia matki W. O. a P. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą NO.1 P. B. w W. doszło do zawarcia umowy cesji wierzytelności, na mocy której R. O. w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 26 lipca 2019 r. likwidowaną przez (...) S.A. w S., przeniósł wszelkie przysługujące mu wierzytelności z tytułu tej szkody związane ze zwrotem kosztów z tytułu najmu pojazdu zastępczego na rzecz P. B. (umowa cesji wierzytelności k. 19).

P. B. zgłosił roszczenie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego do (...) S.A. w S. pismem z dnia 10 marca 2020 r., wzywając do zapłaty kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 5436,60 zł w terminie 30 dni od otrzymania wezwania. Przedmiotowe wezwanie zakład ubezpieczeń otrzymał w dniu 13 marca 2020 r. P. B. otrzymał decyzją

zakładu ubezpieczeń z dnia 24 marca 2020 r. dotyczącą zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 17 dni odszkodowanie w łącznej kwocie 2577,00 zł brutto tj. przy przyjęciu stawki za 3 pierwsze doby (od 26 - 29 lipca 2019 r.) w wysokości 229,00 zł brutto oraz za kolejne 14 dób najmu na kwotę 135,00 zł brutto (bezsporne).

R. O. samochód zastępczy wykorzystywał do czynności życia codziennego oraz dojazdów do pracy (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt szkody (k. 68 -125), umowy cesji wierzytelności (k. 19), umowy najmu pojazdu zastępczego (k. 15), faktury (k. 18) oraz zeznań świadka R. O. (k. 129 -130)

W ocenie Sądu, powyższe dowody są w pełni wiarygodne; żadna ze stron nie kwestionowała ich mocy dowodowej. Spór w niniejszej sprawie dotyczył stawki najmu pojazdu zastępczego. Bezspornym natomiast był okres najmu pojazdu zastępczego.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo P. B. zasługuje na uwzględnienie w całości.

Powód P. B. jako następca prawny W. O. reprezentowanej przez syna R. O. dochodzi swego roszczenia na zasadach ogólnych, wynikających z art. 361 - 363 kc. Szkada objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela podlega bowiem naprawieniu właśnie według tych ogólnych zasad. Wynika to z treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z powyższego wynika, że dla oceny roszczeń odszkodowawczych powoda w związku z nabyciem wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego, należało określić – według ogólnych zasad prawa cywilnego – do jakich świadczeń byłby zobowiązany posiadacz lub kierowca samochodu, z którego winy nastąpiło zdarzenie drogowe. W niniejszej sprawie, Sąd ustalił, że odpowiedzialnym za zdarzenie drogowe z dnia 26 lipca 2019 r. jest kierowca samochodu marki C. posiadający ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

W myśl art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia – w znaczeniu prawnym – stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło. Zgodnie z powszechnie przyjętym obecnie poglądem, odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie III CZP 5/11). Sąd Najwyższy podkreślił, że utrata możliwości korzystania z pojazdu stanowi negatywne następstwo majątkowe, a wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu tego negatywnego następstwa) należy kwalifikować jako szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela wynikającej z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Sąd Najwyższy podkreślił przy tym znaczenie dwóch kryteriów - celowości wydatków oraz ich ekonomicznego uzasadnienia.

Za wydatek niezbędny (celowy) należy uznać wydatek poniesiony na korzystanie z innego pojazdu w takim zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swojego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Wydatki

ekonomicznie uzasadnione to wydatki na najem pojazdu zasadniczo o podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego lub zniszczonego, poniesione w oparciu o stawki czynszu najmu, które obowiązują na danym rynku lokalnym (ceny rynkowe za tego typu usługi) i w czasie naprawy pojazdu mechanicznego lub do czasu nabycia nowego pojazdu.

W pierwszej kolejności Sąd pragnie wskazać, że w sprawie nie budziła wątpliwości kwestia legitymacji procesowej powoda. Do akt sprawy przedstawiona została umowa cesji wierzytelności, która obejmowała wierzytelność z umowy najmu zawartej pomiędzy powodem a poszkodowanym (jej pełnomocnikiem) w dniu 26 lipca 2019 r. Podstawę prawną cesji wierzytelności stanowi art. 509 § 1 kc i nast. Przepisy nie regulują formy w jakiej ma być zawarta umowa cesji, a jedynie z art. 511 kc wynika, że jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. W ocenie Sądu, powód poprzez przedstawienie wyciągu z umowy przelewu wierzytelności wykazał, iż skutecznie przejął przysługującą pierwotnemu wierzycielowi wierzytelność względem pozwanego, a tym samym spełnił wymóg z art. 511 kc.

W dalszej kolejności wskazać należy, że podnoszony przez pozwanego zarzut, iż przedmiotowa wierzytelność nie istniała jeszcze (nie była skonkretyzowana) w dacie zawarcia umowy cesji wierzytelności, gdyż zgłoszenie szkody nastąpiło po tej dacie, uznać należy za całkowicie chybiony. Zaprzecza temu nawet decyzja ubezpieczyciela z dnia 24 marca 2020 r., zgodnie z którą wypłacił powodowi P. B. w toku postępowania likwidacyjnego koszty najmu pojazdu zastępczego, przyjmując okres najmu pojazdu zastępczego na 17 dni, w dobowej stawce w wysokości 229,00 zł brutto za okres 3 dni (od 26 do 29 lipca 2019 r.) oraz w stawce 135,00 zł brutto za pozostały okres 14 dni. tj. łącznie 2577,00 zł brutto. Zatem uznał on swoją odpowiedzialność i zwrócił powodowi koszty najmu pojazdu zastępczego, aczkolwiek nie w pełnej wysokości.

Jak wskazano powyżej, pozwany (...) S.A. w W. zakwestionował w niniejszym procesie, stawkę najmu pojazdu zastępczego wynikającą z umowy zawartej przez powoda z R. O. reprezentującym poszkodowaną W. O.. Nie kwestionował natomiast czasu trwania umowy.

W kwestii wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, podkreślić należy, że działający w imieniu poszkodowanej R. O. bezpośrednio po zgłoszeniu szkody, w dniu 29 lipca 2019 r. otrzymał od zakładu ubezpieczeń informację w zakresie możliwości organizacji pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela, jak też o akceptowanych stawkach tego najmu w przypadku zawarcia umowy najmu przez poszkodowanego z pominięciem zakładu ubezpieczeń. R. O. natomiast wynajął pojazd zastępczy od powoda już w dniu szkody. Kolidacja miała miejsce w piątek wieczorem, a R. O. miał zaplanowany weekendowy wyjazd, już w sobotę tj. kolejnego dnia po zdarzeniu. Z uwagi, że szkoda mogła zostać zgłoszona do towarzystwa ubezpieczeniowego dopiero po weekendzie, a powód wynajmował pojazdy również w weekendy, R. O. zdecydował się na najem pojazdu zastępczego u powoda. W dniu złożenia oferty przez pozwanego dysponował już pojazdem zastępczym.

Wskazać należy, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym ze zdarzeniem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 kc, art. 362 i 826 § 1 kc). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu tylko wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. W pierwszej kolejności wskazać, należy że to do poszkodowanego należał wybór samochodu, który miał mu służyć jako pojazd zastępczy. Jak wskazał sam poszkodowany pojazd zastępczy konieczny był mu w bardzo szybkim okresie czasu, gdyż już na kolejny dzień miał zaplanowany weekendowy wyjazd. Z uwagi iż kolidacja miała miejsce w piątek, zrozumiałym jest, iż z uwagi plany weekendowe nie mógł czekać na ofertę ubezpieczyciela do poniedziałku. W ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości, że poszkodowany przy wyborze pojazdu zastępczego kierował się przede wszystkim jak najkrótszym czasem oczekiwania na jego odbiór. Mając na uwadze powyższe i przedstawione przez powoda stawki zarówno najmu stwierdzić należy, że nie wykraczają one ponad przeciętną normę. Wbrew twierdzeniom pozwanego w ocenie Sądu poszkodowany nie przyczynił się do zwiększenia rozmiarów szkody, a przy wyborze innej firmy wypożyczającej samochody zastępcze kierował osobistymi potrzebami, do czego miał prawo. Ubezpieczyciel w ocenie Sądu nie wykazał powodu nieuwzględnienia stawek najmu stosowanych przez powoda w

pełnej wysokości, a ciężar udowodnienia tych faktów spoczywał na nim. Wobec nieudowodnienia zarzutów przez stronę pozwaną Sąd postanowił uwzględnić powództwo w całości. Dodatkowo wskazać należy, że R. O. przyznał, że proponowano mu pojazd zastępczy z firmy współpracującej z zakładem ubezpieczeń, jednakże był to samochód trzydrzwiowy, zbyt mały na potrzeby rodziny. Również w tym zakresie zakład ubezpieczeń nie przedstawił dowodów wskazujących, że proponowany pojazd zastępczy odpowiadał standardem pojazdowi marki A. (...), który został uszkodzony podczas kolizji w dniu 26 lipca 2019 r.

W związku z powyższym, Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2859,60 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty tj. po upływie terminu 30 - dniowego od doręczenia wezwania do zapłaty wraz z fakturą.

Odsetki ustawowe za opóźnienie Sąd zasądził zgodnie z żądaniem pozwu. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stosownie zaś do ust. 2 cyt. artykułu w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania.

Zgodnie z art. 98 kpc, strona przegrywająca proces jest zobowiązana zwrócić stronie przeciwnej koszty procesu. Sąd uwzględnił powództwo w całości, a zatem pozwany (...) S.A. w S. obowiązany jest zwrócić powodowi P. B. poniesione przez niego koszty procesu. W związku z powyższym w pkt II wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1117,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty te złożyły się: kwota 200,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 900,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Koszty zastępstwa procesowego ustalone zostały stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, przy uwzględnieniu wskazanej wartości przedmiotu sporu.